

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2013, čj. 6 A 174/2012 - 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 2. 11. 2012 se žalobce domáhal ochrany před nečinností žalovaného. V reakci na výzvu městského soudu k zaplacení soudního poplatku ze dne 30. 11. 2012, čj. 6 A 174/2012 – 3, požádal o osvobození od soudních poplatků. Usnesením označeným v záhlaví městský soud žádost žalobce zamítl. Městský soud na základě podrobné argumentace dospěl k závěru, že žalobce zneužívá institutu osvobození od soudních poplatků.

[2] Proti tomuto usnesení podává žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě tuto kasační stížnost. V kasační stížnosti namítá, že je tristní, pokud městský soud zvažuje výjimečně využít oprávnění k soudnímu uvážení a osvobození nepřiznat. Dále stěžovatel tvrdí, že odepřít osvobození od soudních poplatků přesto, že žalobce nemá dostatek prostředků, může soud jen, pokud je žaloba zjevně neúspěšná. Soud dle stěžovatele navíc nesprávně poučil o oprávněm prostředku, neboť odvolání ani kasační stížnost proti dočasnému rozhodnutí není přípustná. Odkazoval k tomu též na věc předloženou rozšířenému senátu pod sp. zn. 3 As 125/2012. Další námitky již nesměřují proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, proto se jimi zdejší soud nemohl zabývat.

[3] Žalovaný se v poskytnuté lhůtě ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení žalobce advokátem v řízení netrval (blíže viz rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2012, čj. 4 Ads 66/2012 – 22).

[5] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Předmětem přezkumu je usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků. Soud se proto zabýval pouze námitkami směřujícími proti tomuto rozhodnutí městského soudu.

[8] Z napadeného usnesení zcela jasně vyplývá, že hlavním argumentem soudu pro nepřiznání osvobození od soudních poplatků byla kverulační povaha sporu, jež je projevem zneužití práva. S tímto hodnocením Nejvyšší správní soud zcela souhlasí. Přitom tento argument v případě stěžovatele jako důvod pro nepřiznání osvobození od soudních poplatků ob stojí i sám o sobě. Při zkoumání naplnění podmínek stanovených v § 36 odst. 3 s. ř. s. je totiž namístě, aby soud zhodnotil také povahu sporu a způsob vedení řízení ze strany stěžovatele, kterému i dle názoru zdejšího soudu nejde o úspěšné dovedení řízení do konce, nýbrž se snaží o neustálé prodlužování sporu. Stěžovatel totiž vede mnoho dalších soudních řízení, které svým obsahem korespondují s nyní projednávanou věcí a jeho postup je *de facto* ve všech řízeních totožný. Svůj právní názor Nejvyšší správní soud stěžovateli opakovaně a zcela zřetelně vyjevil již v mnoha svých předchozích rozhodnutích v jeho věcech; mimo jiné též s konstatováním, že nemajetnost nemůže být sama o sobě důvodem, aby se nemajetná osoba mohla volně a bez jakýchkoliv omezení realizovat v podávání četných podání k soudu (viz rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011 – 66, dále ze dne 12. 7. 2012, čj. 5 Ans 10/2012 – 26, NSS čj. 7 As 101/2011 - 66, resp. rozsudek ze dne 6. 6. 2012, čj. 2 Ans 6/2012 - 12).

[9] Ve věci sp. zn. 3 As 125/2012, na níž stěžovatel odkazuje, byla rozšířenému senátu zdejšího soudu předložena otázka zpochybňující přípustnost kasační stížnosti proti usnesení soudu o neosvobození od soudních poplatků. Zatímni judikatura projednání této věci umožňuje. Teprve případně opačné rozhodnutí rozšířeného senátu může dosavadní judikaturu změnit.

[10] Stěžovatel tedy se svými námitkami neuspěl. Z tohoto důvodu soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o kasační stížnosti žádné účelně vynaložené náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2013

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu